

Poezioală despre Mos Clăciun

Val

Copiii lăi m-au supălat
La glădiniță cu o veste,
Că, Mos Clăciun e o poveste,
Nu e si nici n-a ezigstat,

Că nu ale nici sãnioalã,
Nici balbã albã, nasu' losu,
Chial au si lãs cã noaptea Mosu'
Pe cosu casei nu coboalã;

Am fost atât de indispus
Si-am plâns cu lacrimi, suspinând,
Pe Mos Clăciun îl stiu decând
Pe mine balza m-a adus,

Da' ca să mă conving, am stat
Cu ochii mici sub plăpumioalã,
Făcându-mă cã dolm de-asealã,
Să-l văd si io măcal o dat';

Întl-un tâlziu, palcă plin vis,
L-am auzit plin dolmitol
Pe la pălinți, venind în zbol,
Că ei aveau geamul deschis,

Tiptil apoi, în pas glăbit,
Tlecu plin hol cu sacu-i plin,
Că i-am văzut umbla puțin,
La pomu' male-mpodobit,

Sub cale-a pus Mosu', galant,
Si giucălii si ciocolată...
Vă povestesc io altădată
Că alțeva-i mai impoltant,

Că după țe a fost el gata
Si cum pe toate el le stie,
A tlas din sticla de lachie
Pitită în balcon de tata,

S-a dus si în bucătălie,
Și-a tot cătat plin fligidel,
Că nu i-e flică lui de gel,

Mâncând cu poftă din piftie,

Si tot tiptil a si plecat,
Mai vesel palcă si vioi,
Da' milosea a ustului
Pe flunte când m-a sălutat,

Asa că io, as vlea să stie
Copiii lăi, că Mos Clăciun
Ezigstă si e tale bun.....
Si fălă să fac băscălie,
Îi plăte țuică si piftie....
Cledeți-mă când io v-o spun!

P.S.
Am povestit țe s-a-ntâmplat
Si lu tăticu' si mămica,
Si, flate, toată ziulica
Atât de mult s-au minunat !

Gata .

Valeriu Cercel